UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones prestantissimi viri Ro||berti de Litio: ordinis Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis Aquinatis

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.cccccxiij. vi. no.Maij.

Feria secu[n]da: de resurrectionis domini de t[em]p[or]alitate q[ua]litate [et]c. Sermo. lxxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70607

Visual Library

illa deſiderantes videre ſuum dilectuȝ filiū ſedentē ad dexteraȝ patris cū quo et ſpiritusſanctus viuit ⁊ regnat ꝑ eterna ſecula. Amen.

¶ Feria ſcđa poſt dñicā reſurrectiōis: de temporalitate: qualitate: ⁊ veritate reſurrectionis xpi. Sermo. lxxij.

RESurrexit dñs vere. Scribūtur hec verba Luce vl. c. ⁊ in euāgelio hodierno. Iocūdiſſima reſurrectionis dñi noſtri ieſu xpi ſacramenta a fidelib⁹ cunctis diligentiſſime pariter ⁊ deuote ad mentē ſunt reuocanda: qm̄ ꝑ illa exurgere pōt cunctoꝝ animus ad ſpem future ⁊ immortalis vite. Iccirco preterea que dicta ſunt in ſermone p̄cedēti: reſtant adhuc plurima nō īmerito aperiēda. Ipē etem̄ xp̄s mortis peccatiq; deſtructor: multifariā reſurrectiōis ſue veritatē patefacere voluit mūdo: vt ſic nullus qui in eū cedere nollet inexcuſabilis redderetur. Et vt euāgelica lectio preſentis diei habet diſcipulis eūtib⁹ in Emaus: in ſpecie peregrini ſe oſtendit quem in fractione panis cognouerunt ex mortuis vere ſurrexiſſe. Ut igitur de hac reſurrectione glorioſa clara habeatur noticia de ip̄a in hoc ſermone locuturi tria myſteria proponemus declaranda.

Primū đ tp̄alitatis.
Secūdū qualitatis.
Tertium veritatis.

¶ Quare xp̄s accelerauit reſurrectionē ſuā nec illā diſtulit vſq; ad generalem omniū reſurrectionē. Caplm. j.

PRimū myſteriū declarandū de reſurrectione đ tp̄alitatis. In quo poſſumus ſubdiſtinguere triplex tempus.

Primū đ tp̄s acceleratū.
Scđm tēpus retardatū.
Tertiū tp̄s determinatū.

¶ Primū đ tēpus acceleratū. Accelerauit em̄ xp̄s reſurrectionē ſuā: nec illā diſtulit vſq; ad reſurrectionē gn̄alem rationabiliter propter tria. ¶ Prima ratio fuit ꝑpter corporis dignitatem. Cum em̄ illud corpus digniſſimū fuerit ex eo ꝙ erat deificatum ſiue diuinitati vnitū non fuit decens vt tā diu ſub puluere iaceret. Quod prenunciauerat ꝓpheta ps̄. xv. dicēs: Nō dabis ſcm̄ tuū idest corpus ſanctificatū: q: in oī ſanctitate ꝯceptū ⁊ cū diuinitate vnitum: videre corruptionē. ¶ Scđa ratio fuit propter fidei firmitatē. Si em̄ nō ſurrexiſſet fides periſſet: nec verū dei ei aliquis credidiſſet ſicut ptz in diſcipulis: de quibus nunc euāgeliſta loquitur. Ipſi etem̄ invia triſtes ⁊ dolētes colloquebantur de his que acciderant: non quaſi credētes vt Theophilus ait: ſed ſicut ſtupentes in rebus extraneis: ꝓpterea xp̄s reprehēdit eos: vt ptz in littera euangelij. ¶ Tertia ratio fuit propter reſurrectionis nr̄e exēplaritatem. Si em̄ xp̄s reſurrexit: ergo ⁊ nos ſperare poſſumus reſurrectionē noſtram. Vn̄ Paulus. j. Cor. xv. ait: Si xp̄s p̄dicatur ꝙ reſurrexit a mortuis: quō quidā in vobis dicunt ꝙ reſurrectio mortuoꝝ nō eſt? et Greg. in homel. inquit: Exemplo dn̄s monſtrauit qđ ꝓmiſit in premio vt ſicut illuȝ fideles reſurrexiſſe cognoſcunt: ita in ſeipſis in fine mūdi premia reſurrectionis ſpectarēt. Et idē iterū ait: Non plus ꝙ triduanā mortē eſſe voluit: ne ſi in illo reſurrectio differretur in nobis oīno deſperaretur. Sȝ circa hoc dubitare contingit vtrū xp̄s primus fuerit reſurgētiū? Et ꝙ ſic videtur eo ꝙ Apoc. j. vocatur primogenit⁹ mortuoꝝ. ⁊ j. Cor. xv. apl's ait: Xp̄s reſurrexit a mortuis primitie dormiētiū. Ubi glo. q: prior tp̄e ⁊ dignitate. Contrariū tn̄ videtur: q: in veteri teſtamento ꝑ Heliā ⁊ Heliſeū aliqui reſuſcitati leguntur. Silr ⁊ xp̄s ante paſſionē ſuā tres mortuos ſuſcitauit. Inſup Mat. xxvij. đ: ꝙ īter cetera miracula in paſſione xpi viſa monumenta aperta ſunt ⁊ multa corpora ſanctoꝝ q̄ dormierāt

ſurrexerūt. Ergo nō videť ꝙ xp̄s fuerit primus ad reſurgēdū. Reſpōdet Tho. iij. parte. q. liij. ar. iij. ꝙ reſurrectio eſt reparatio a morte invitā. Dupliciť aūt aliquis eripitur a morte. Uno mō actu ſolū vt viuere incipiat: qualitercunqꝫ etiā poſt morietur. Alio mō vt aliquis libereť non ſolū a morte: ſed etiā a neceſſitate: ⁊ qđ plꝰ eſt a poſſibilitate moriendi: ⁊ hec eſt vera ⁊ perfecta reſurrectio: cuius reſpectu prima đr imperfecta. Loquēdo ergo de reſurrectione pfecta xp̄s eſt primꝰ reſurgentiū: qꝛ ipe reſurgendo p̄mo: puenit ad vitā penitꝰ immortalē. ſm illud Rom̄. vj. Xp̄s reſurgēs ex mortuis iam nō moriť mors illi vltra nō dn̄abiť. Sed reſurrectione imperfecta quidā alij ſurrexerūt āte xp̄m ad p̄mōſtrādū quaſi in quodā ſigno reſurrectionē ipius. De illis aūt de q̄bus dicit Matthēꝰ varie loquunť doc. Nā Hiero. ſup Mattheū ſentire videť ꝙ ſurrexerūt ante xp̄m iteꝝ morituri. In ſermone ſ̄o de aſſumptione v̄ginis hoc ſub dubio dereliquit. Remigiꝰ ṽo ait: Indubitāter credere debemꝰ vt q̄ reſurgēte dn̄o a mortuis ſurrexerūt: aſcēdēte illo ad celos pariter ⁊ ipi aſcēderūt. Et lꝫ ſuſtineri poſſet opinādo ꝙ reſurrexerint ante xp̄m iteꝝ morituri: tn̄ magis conſonū eſt pietati ꝙ reſurrexerint poſt xp̄m: non iterū morituri. Tunc qꝛ mors eſt pena pc̄i: ⁊ ipſi erāt ab omni pc̄ō vltimate purgati: tū qꝛ corporibꝰ eoꝝ vnite fuerunt anime glorificate: ex qua vnione ſm Aug. in ep̄la. ad Dioſcorū efficiunť corpora impaſſibilia et glorioſa. Reſurrectio autē illoꝝ poniť ab euāgeliſta ante reſurrectionē xp̄i p quādā anticipationē: ppterea ipe ait: Et exeūtes de monumētis poſt reſurrectionē eius. i. xp̄i. ſm Nicolaū de lyra. venerunt in ſanctā ciuitatē ⁊ apparuerunt multis. Sc̄dm tp̄s annotādū in reſurrectiōe xp̄i đr retardatū. Licꝫ em̄ ſurrexit ante reſurrectionē generalem: nō tn̄ ſtatim vt mortuus eſt reſurrexit: ſed diſtulit vſqꝫ in diē tertiū ⁊ hoc rationabiliter ppter tria. ¶ Primo propter ſignificationē. vt. ſ. ex hoc ſignificareť ꝙ lux ſue mortis curauit noſtraꝫ duplicē mortē: et ideo vna die integra ⁊ duabꝰ noctibus iacuit in ſepulcro: vt per diē itelligať lux ſue mortis: p duas noctes nr̄a duplex mors. Hāc rationē aſſignat glo. ſup illud Luce vlti. Oportuit xp̄m pati ⁊c. ¶ Sc̄da ratio fuit propter reſtaurandoꝝ p̄figurationē quam tangit petrus rauen. di. Tres dies voluit xp̄us eſſe ſue ſepulture: que in celo ſunt reſtauraturus: q̄ in terra reparaturꝰ: q̄ apud inferos redēpturꝰ. ¶ Tertia rō fuit ppť pbationē: vt. ſ. pbaret veritatē mortis eiꝰ: vt ſic clarꝰ eluceſceret veritas reſurrectionis. ¶ Tertium tp̄s annotandū de reſurrectione xp̄i đr determinatuꝫ. Surrexit em̄ die tertia: quod predixerat Mat. xij. Sicut inq̄t Jonas fuit in ventre ceti tribꝰ diebus ⁊ tribus noctibꝰ: ſic erit filius hoīs in corde terre. i. in ſepulcro: ſm glo. tribꝰ diebus ⁊ tribꝰ noctibꝰ. Notandum tn̄ ſm Aug. lib. iiij. de trini. ꝙ hic intelligiť p ſynecdochen: vt prima dies accipiať ſm partē ſui poſtremā. ſc̄da dies ſm ſe totā ⁊ integrā. tertia ſm partem ſui primā: et ſic erūt tres dies: ⁊ q̄libet hoꝝ dierū ſuā noctē habuit p̄cedentē. Tunc em̄ ſm Bedā mutatus eſt ordo: ⁊ curſus dierū ac noctiuꝫ. Antea enim dies p̄cedebāt: ⁊ noctes ſeq̄banť: poſt paſſionē aūt hic ordo mutatꝰ eſt: ita ꝙ noctes precedūt ⁊ dies ſequunť et hoc myſterio cōgruit: qm̄ hō primo de die grē cecidit in noctē culpe: poſt paſſionē aūt xp̄i ⁊ reſurrectionē de nocte culpe redijt ad diem grē. ¶ De hora ṽo reſurrectionis varie loquunť doc. Nā q̄dā videnť dicere ꝙ ſurrexit media nocte: q̄dā ṽo ꝙ ſurrexit in aurora. Ratio aūt huiꝰ diuerſitatꝫ eſt ꝙ p eo ꝙ ꝯſiderāt diuerſimode ī illa dilatiōe ꝯgruētiā quātū ad nūeꝝ horaꝝ. Nā aliq̄ icipiūt tp̄s cōputare ab hora ſexta q̄ crucifixꝰ eſt ⁊ tenebre facte ſunt ſup vniuerſam terrā ⁊ iſti ptēdūt tp̄s vſqꝫ ad mediam

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

noctē inter diē ſabbati ⁊ diē dn̄icū: ⁊ ſic cōputāt triginta ſex horas: q2 tūc erat eqnoctiū ꝟnale qn̄ xp̄s dn̄s paſſus eſt. Aliq̄ inceperūt cōputare a ſero in quo poſit9 fuit in ſepulcro: ⁊ ꝓtēdūt tēpus vſq3 ad diluculū diei dn̄ice: et tā iſti ꝙ̄ illi tādē ꝯſiderāt ꝯgruētiā tāte dilationis. Jō em̄ dn̄s diſtulit ꝑ trigitaſex horas vt ī h̄ ſignificet liberatio ⁊ victoria ꝑfecta. Jlle em̄ nūer9 eſt ex ſenario numero in ſe ducto: q̄ q̄dē eſt numer9 ꝑfectus ſm̄ arithmeticū. Eſt ⁊ alia ꝯtinentia: q2 in trigitaſex horis ſunt due noctes: ⁊ vn9 dies: ita ꝙ ſalua eſt ibi proportio ſimplicis ad duplū: vt ſignificet ſicut ꝑdictū eſt ꝙ xp̄s vna ſimplici ſua vetuſtate abſtulit duas nr̄as vetuſtates. Lʒ ḡ vt ait Bon̄. di. xxi. tertij li. q. iij. ꝑdicte opiniōes videant differre: tn̄ ꝯueniūt ī aſſignādo tp̄is ꝯgruētiā. Et poſſet dici ꝙ ī hora ſibi nō ꝯdicunt: q2 dupl'r d2 res fieri: aut qn̄ fit ſm̄ ꝟitatē: aut qn̄ īnoteſcit. Et illi q̄ horā mediam noct3 aſſignāt reſurrectiōis tp̄s determināt qn̄ ꝑmo fuit. q̄ ꝟo mane aſſignant tp̄s determinant qn̄ innotuit: vel certe reſurrectio fuit inter horā medie noct3 et mane dn̄ice: ⁊ q2 mediū denominat ab extremis: ideo aliqui dicūt fuiſſe in media nocte: aliqui ꝟo in mane.

¶ Q2 xp̄s reſurrexit inuiſibiliter: veraciter: ⁊ feliciter. Cap'm. ij.

Ecūdū myſteriū declarādū de reſurrectiōe xp̄i d2 qualitat3. Jn q̄ ſciēdū eſt ꝙ xp̄s reſurgere voluit a mortuis cū triplici q̄litate ⁊ ꝯditiōe.

Surrexit em̄ ꝑmo īuiſibiliter.

Secundo veraciter.

Tertio feliciter.

¶ Primo ſurrexit īuiſibil'r: q2 null9 mortaliū vidit eū reſurgētē. Ad q̄d ītelligēdū q̄rūt doc. vtrū reſurrectio xp̄i in ſuo actu debuit oīb9 manifeſtari? Et q̄buſdā vr̄ ꝙ ſic. Pr̄io q2 ſi publico pctō debetur publica pn̄ia. ſm̄ illō. j. Tim̄. v. Peccātes corā oīb9 argue. Jta merito publico debet ꝑmiū publicū: ſed claritas reſurrectiōis eſt ꝑmiū hūilitatis paſſionis vt Aug. di. ſup Job. Cū ḡ paſſio xp̄i oīb9 fuerit manifeſtata co publice patiēte vr̄ ꝙ gl'ia reſurrectiōis ipſi debuit oīb9 manifeſtari. Sc̄do arguit̄ ꝙ diſcipuli viderūt xp̄m actu aſcēdētē in celū iuxͣ illud Act. j. Vidētib9 illis eleuatus eſt: ḡ a ſili debuerūt ip̄m videre actu a mortuis reſurgētē. ¶ Tertio arguit̄ q2 illi q̄b9 fuit manifeſtata reſurrectio xp̄i teſtes fuerūt reſurrectiōis: q̄d teſtimoniū ferebāt publice ꝑdicādo q̄d nō ꝯuenit mulierib9: ḡ vr̄ ꝙ incōuenienter ꝑmo illis ꝙ̄ ceteris fuerit manifeſtata. R̄ndet Tho. iij. pte. q. lv. ar. j. ꝙ eoꝝ q̄ cognoſcunt̄ q̄dā cognoſcunt̄ cōi lege nature: q̄dā ꝟo ex ſpāli mūere grē: ſicut ea q̄ diuinit9 reuelant̄: quorum vt Diony. dicit in li. cele. hierar. hec eſt lex diuinit9 inſtituta: vt a deo īmediate ſuperiorib9 reuelent̄: q̄b9 mediātib9 deferant̄ ad īferiores: ſicut p3 in ordinatione celeſtiū ſpirituū. Ea ꝟo q̄ ptinēt ad futurā gl'iam cōem oīm cognitionē excedūt ſm̄ illud Eſa. lxiiij. Oculus nō vidit de9 abſq3 te q̄ ꝑparaſti expectātib9 te. Jdeo hm̄ōi ab hoīe nō cogſcūt̄ niſi diuinit9 reuelata. Q2 ḡ xp̄s reſurgēs nō reſurrexit ad vitā mortalē: ſ3 īmortalē ⁊ gl'ioſā3 iō reſurrectio illi9 debuit ordinate pri9 angelis deinde ꝑ angelos hominib9 reuelari. Vn̄ Hilari9 ſup Mat. dicit ꝙ iō angel9 ꝑm9 reſurrectiōis eſt index: vt quodā famulatu paterne volūtatis reſurrectio nūciaret̄: ⁊ vt dicit̄ Actuū. x. Dedit eū manifeſtū fieri non oī populo ſ3 teſtib9 ꝑordinatis a deo. ¶ Ad primū ergo argumentū dicēdum ꝙ paſſio xp̄i pacta eſt in corpe adhuc habēte naturā paſſibilē: q̄ cōi lege nota eſt oīb9: ⁊ iō paſſio xp̄i oī pp̄lo īmediate manifeſtari potuit. Jpa autē reſurrectio ſimpl'r ſupnaturalis ⁊ miraculoſa fuit. ¶ Ad ſc̄dm argumētū dicēdū ꝙ aſcēſio xp̄i quātū ad terminū a q̄ nō trāſcendebat' hoīm cōem noticiā: ſ3 ſolū ad terminū ad quem. Et iō diſcipuli potuerūt videre aſcenſionē xp̄i quantū

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ad terminū a quo ſcʒ ſm q̄ eleuabat̃ a
terra: nō autē viderūt ipm̄ quātum ad
terminū ad quē: q꞉ nō viderūt quō reci
peret̃ in celo. Sʒ reſurrectio xp̄i trāſcē-
debat cōem noticiā ⁊ quātū ad termi-
nū a quo ſm q̄ aīa rediJt ab inferis: et
corp⁹ de ſepulcro clauſo exiuit: ⁊ quātū
ad terminū ad quē ſm q̄ eſt adept⁹ vi-
tā gl'ioſam. Et iō nō debuit fieri reſur-
rectio ſic q̄ ab hoīe videret̃. ¶ Ad ter-
tiū argumētū dicēdū q̄ mulieri nō p-
mittit̃ docere in eccl'ia publice: ſʒ bene
pmittit̃ aliquos domeſtica admonitio
ne inſtruere. Apparuit ergo xp̄s primo
marie magdalene vt ſicut mulier p̄ma
fuit nuncia mortis ita eſſet nūcia vite.
Ex quo Cirillus ait: Femina q̄ q̄dā mō
fuit mortis miniſtra venerāde reſurre-
ctionis myſteriū p̄ma pcipit ⁊ nūciat:
Adeptū eſt ergo femineum gen⁹ ⁊ igno
minie abſolutionē ⁊ maledictionis re-
pudiū. Silr etiā p hoc oſtēdit̃ q̄ quā-
tū ad ſtatū gl'ie ptinet nullū detrimētū
patiet̃ ſex⁹ femineus. Oñdit etiā ⁊ xp̄s
Mat. ij. ⁊ j. Timo. j. Q꞉ iā nō venerat
vocare iuſtos: ſed pctōres: ⁊ q꞉ pctōres
⁊ meretrices ad pn̄iaʒ redeūtes p̄cedēt
vos ī regno celoꝝ. Mat. xxj. Supereſt
adhuc alia rō q̄re mulierib⁹ pri⁹ appa
ruit: eo q̄ ipe ipm̄ ardētiſſime amaue-
rūt: intātū vt ab ei⁹ ſepulcro diſcipulis
recedentib⁹ nō recederēt ⁊ p̄cipue ipſa
feruētiſſima Magdalena: q̄ ſtabat ad
monumētū foris plorās. vt d꞉ Joh. xx.
q̄ a xp̄o ſibi apparēte interrogata: mu-
lier q̄d ploras: eſtimās q̄ hortulanus
eſſet: rn̄debat. Tulerūt dn̄m meū et ne-
ſcio vbi poſuerūt eū. Dñe ſi tu ſuſtuliſti
eū dicito mihi vbi poſuiſti eū ⁊ ego eū
tollā. O ardēs amor marie magdalene
Colloquebat̃ magiſtro ſuo de ſeipo cū
tanta affectiōe: quare xp̄s bn̄dict⁹ eam
nominādo Maria ſe cognoſcēdum illi
dedit atq̄ʒ voluit priuſq̄ diſcipulis ſibi
apparere. ¶ Scdo ſurrexit xp̄s veraci-
ter: q꞉ verū corpus habuit. Cōtra quod
aliqui arguunt. Primo q꞉ verū corpus
non poteſt eſſe cū alio corpore in eodē

loco ſicut erat corpus xp̄i: naʒ intrauit
ad diſcip'los ianuis clauſis. vt d꞉ Joh.
xx. c. Scdo q꞉ veꝝ corpus nō euaneſcit
ab aſpectu intuētiū niſi forte corrūpa-
tur: ſed corpus xp̄i euanuit ab ocl'is di
ſcipuloꝝ eū ītuētiū: vt d꞉ Luce vltimo.
¶ Tertio q꞉ cuiuſlibet veri corporis eſt
determinata figura: ſed corp⁹ xp̄i appa
ruit diſcipulis ī alia effigie. vt pʒ Mar
ci vl. ergo videt̃ q̄ xp̄s poſt reſurrectio
nē nō habuit verū corpus humanum.
¶ Ad primū argumētū reſpōdet Tho.
q. liiij. arti. j. q̄ corpus xp̄i poſt reſurre
ctionē nō ex miraculo: ſʒ ex ꝯditiōe glo
rie ſicut q̄dā dicūt clauſis ianuis ad di
ſcipulos intrauit ſimul cū alio corpe in
eodē loco exiſtēs. Uel dicēdū q̄ non ex
natura corpis ſʒ poti⁹ ex virtute diuini
tatis vnite illud corpus ad diſcipulos.
licʒ veꝝ eſſet ianuis clauſis ītrauit. Uñ
Aug. ſup Joh. di. Moli corpis vbi di-
uinitas erat clauſa oſtia nō obſtiterūt
Jlle q̄ppe nō eis aptis ītrare potuit: q̄
naſcēte virginitas mr̄is inuiolata per-
māſit. Ad ſcōm argumentū dicit Tho.
vbi. ſ. q̄ q̄cūq̄ʒ hʒ corp⁹ gl'ificatū in po
teſtate ſua hʒ videri q̄n vult: ⁊ nō vide-
ri q̄n nō vult: hoc tn̄ xp̄s habuit nō ſo-
lum ex cōditione corporis gl'ioſi: ſʒ etiā
virtute diuinitatis ſue. Euanuit ergo
ab oculis diſcipuloꝝ: nō q꞉ corrūperet̃
aut reſolueret̃ in aliqua inuiſibilia: ſed
quia ſua voluntate deſiJt ab eis videri:
vel eo preſente: vel eo abſcedēte per do
tem agilitatis. Et ſi adhuc quereretur
cur poſt reſurrectionē nō conuerſabat̃
cum diſcipulis ſuis ante continue: Re
ſpōdet Tho. vbi. ſ. q. lv. ar. iij. q̄ circa
reſurrectionē xp̄i duo erant diſcipulis
declaranda: ſcilicʒ ipſa veritas reſurre
ctionis: ⁊ gloria reſurgentis. Ad veri-
tatem aūt reſurrectionis manifeſtādā
ſufficit q̄ eis pluries apparuit: vt dice
tur in tertio myſterio. Ad gl'iam aūt re
ſurrectionis manifeſtandā noluit con-
tinue conuerſari cum eis ſicut prius fe
cerat ne videretur eis ad talem vitam
reſurrexiſſe qualem prius habuerant.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ad tertiū dicendū ꝙ apparuit diſcipulis ſicut voluit ſine ſui mutatione: quia ſic erat in poteſtate eius. Ex quibus concludimus ꝙ verū corpus habuit et veraciter reſurrexit. Tertio ſurrexit xp̄s feliciter: q2 in reſurrectiōe corpus habuit glorioſum: qđ apparet triplici ratione. ¶ Primo quidem q2 reſurrectio xp̄i fuit exemplar ⁊ cauſa noſtre reſurrectionis. Sancti aūt in reſurrectione habebunt corpora glo͛ioſa vt dicit apl̄s.j. Cor. xv. Vn̄ cū cauſa ſit potior cauſato: et exemplar exēplato: multomagis corpus xp̄i glorioſum fuit cum reſurrexit. ¶ Secūdo hoc apparet: q2 per humilitatē paſſionis meruit gloriam reſurrectionis. ¶ Tertio q2 aīa xp̄i a principio ſue cōceptionis fuit glorioſa per fruitionē et viſionez diuinitatis. Eſt aūt diſpēſatione factū vt ab aīa gloria non redūdaret in corpus: ad hoc ꝙ myſteriū noſtre redēptionis ſua paſſione impleret: et ideo peracto hoc myſterio aīa xp̄i ſtatim in corpus in reſurrectione reaſſumptū ſuā gloriā deriuauit: ⁊ ita factuz eſt corpus illud glorioſum. de quo Phil.iij. apl̄us dicit: Reformabit corpus humilitatis noſtre ꝯfiguratū corpori claritatis ſue. Sed nōnulli obijciūt ꝓpter cicatrices quas in corpore poſt reſurrectionē retinuit que ad quādā corruptionē ꝑtinere videtur. Ad qđ rn̄det Tho. vbi.s̄.ar.iiij. ꝙ cicatrices ille erāt in corpore xp̄i poſt reſurrectionē: non ad corruptionē ⁊ deformitatē: ſed ad dignitatē ⁊ decorē: vt dicit Aug.li.xxij.de ciui.dei. Quare aūt cū cicatricib9 reſurrexit plures a doctoribus aſſignant rationes. Prima rō eſt ꝓpter gloriā xp̄i. Vn̄ Beda ſup Lucaz. Nō inquit ex impotētia curādi cicatrices ſeruauit: ſed vt in perpetuū victorie ſue circūferat triūphū. Scđa ratio fuit ad cōfirmādā fidez circa reſurrectionē. Tertia ratio vt patri pro nobis ſupplicās quale genus mortis ꝓ hoīe ꝑtulerit ſemꝑ oſtēdat. Quarta rō vt illas in iudicio ad cōfuſionem reproborum demōſtret. Vn̄ Aug.in li. de ſymbolo ait: Inimicis vulnera demonſtraturus eſt ſua vt cōuincēs eos veritas dicat: Ecce hoīem quē crucifixiſtis videte vulnera que infixiſtis agnoſcitis latus qđ pupugiſtis: qm̄ ꝑ vias: ⁊ propter vos apertum eſt: nec intrare voluiſtis.

¶ Qr̄ ſufficienter chriſtus declarauit reſurrectionem ſuaz verbo: nuncio et argumento. Capitulum .iij.

Tertiū myſteriū declarandū de reſurrectione xp̄i ē: veritatis. Voluit nāqꝫ clementiſſimus ſaluator noſter veritatē reſurrectionis ſue declarare ſufficiēter: qđ fecit tripliciter.

Primo verbo.
Scđo nuncio.
Tertio argumēto.

¶ Primo declarauit xp̄s veritatē reſurrectionis ſue v̄bo qn̄ ſcꝫ ante paſſionē prenūciauit illā. Vn̄ Matth. xvij. poſt trāſfigurationē ſuā dixit: Nemini dixeritis viſionē hanc donec filius hominis a mortuis reſurgat. ⁊ Matth.xx. poſtq̄ dixit: ꝙ filius hominis erat crucifigēdus: ſubdidit: et tertia die reſurget. et Mat.xxvj. paſſione ſua iam de ꝓximo imminēte dixit: Poſtq̄ reſurrexero precedā vos in galileā. ¶ Scđo declarauit veritatē reſurrectionis ſue nūcio qn̄ ſcꝫ ipſo volēte angelus dixit mulieribus: Surrexit nō eſt hic. Mar. vlti. ⁊ Mat. xxviij. ¶ Tertio id declarauit argumento. Vn̄ Act.j. Prebuit ſeipſum viuum in argumētis multis poſt paſſionē ſuā. Notādū tn̄ vt inqt Tho.iij.ꝑte.q.lv.ar.v. ꝙ argumentū đr dupliciter. Vno mō quecūqꝫ rō rei dubie faciēs fidem. Alio mō aliquod ſenſibile ſignuz qđ inducit ad alicuius veritatis manifeſtationem. Primo mō xp̄s nō probauit diſcipulis reſurrectionē: q2 talis ꝓbatio argumētatiua ꝓcedit ex aliquibus principijs: que ſi nō eſſent nota diſcipulis: nihil ꝑ ea eis manifeſtaret: q2 ex ignotis nō poteſt aliquid fieri notū. Si autem eſſent eis nota nō tranſcenderent rationē humanā: ⁊ ideo nō eſſent efficacia ad fidez

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

reſurrectionis aſtruendā que rationem
humanā excedit. Oportet enī principia
ex eodē genere aſſumi: vt dr̄. ſ. Poſterio
rī. Si aūt accipiat argumētū ſecundo
modo: ſic xp̄s reſurrectionē ſuā dr̄ argu
mētis declaraſſe inquātū per quedā ſi-
gna euidētiſſima de ſe reſurrexiſſe oſtē-
dit. Oſtēdit aūt illa ꝓpter duo. Primo
q: non erāt corda eoꝝ diſpoſita ad hoc
ꝙ de facili fidē reſurrectiōis acciperēt.
Unī dixit eis Luce vlti. O ſtulti ⁊ tardi
corde ad credendū. ⁊ Mar. vlti. Expro-
brauit incredulitatē illoꝝ. Scd̄o vt per
hm̄ōi ſigna eis oſtenſa efficacius teſti-
moniū illoꝝ redderet. Ipſa autē argu-
mēta vel ſigna oīa ſimul ſumpta oſten-
dūt verā ⁊ glorioſam reſurrectionē. Q:
vera fuerit reſurrectio oſtendit xp̄s ex
parte corpis: et ex pte aīe. Primo ex pte
corporis: circa qđ tria oſtēdit. ¶ Primo
ꝙ eſſet verū ⁊ ſolidū non fantaſticū vel
rarū ſicut aer: ꝑ hoc ꝙ palpabile ꝓbuit.
Unī ipe dixit Luc. vl. Palpate ⁊ videte:
q: ſpūs carnē ⁊ oſſa nō hȝ ſicut me vide
tis hr̄e. Scd̄o oſtēdit ꝙ eſſet corpus hu
manū oſtēdēdo eis verā effigiē: quā ocu
lis intuerent. Tertio oſtēdit ꝙ eſſet idē
corpus nūero oſtēdēdo vulnerū cicatri
ces ob qđ dixit Luce. vlti. Uidete man9
meas et pedes meos: quia egoipſe ſum.
¶ Scd̄o oſtendit ṽitatē reſurrectionis
ex pte aīe iterato corpi vnite: et hoc per
opa triplicis vite. Primo qdem ꝑ opus
vite nutritiue: in h̄ ꝙ cū diſcipulis mā-
ducauit ⁊ bibit: vt legit Luc. vlti. Et ſi
diceret ꝙ angeli ī aſſumptis corporib9
comederunt ⁊ biberūt: vt pȝ Gen. xviij.
de angelis qs Abraā ſuſcepit hoſpitio:
tn̄ ex hoc nō cōcludit ꝙ angeli habeāt
vera corpa ſibi naturaliter vnita: ergo
nec per hoc ꝙ xp̄s comedit poſſet argui
ꝙ habuerit ſuū verū corpus iterum aīe
vnitū. Rn̄det Tho. vbi. ſ. ad. ſ. ar. ꝙ eſt
alia rō de angelis: alia de xp̄o. Nā ange
li apparētes nō aſſerebāt ſe hoīes eſſe:
ſicut aſſeruit xp̄s ſe verū hominem eſſe.
Etiā aliter xp̄s manducauit: ⁊ aliter an-
geli. Nā q: corpa ab angelis aſſumpta
nō erāt corpa viua vel aīata: nō erat ṽa
comeſtio: lȝ eſſet vera cibi ꝯtritio ⁊ inie
ctio in interiorē partē corpis aſſumpti.
Unī angelus dixit Tob. xij. Cū eſſem vo
biſcū videbar qdem māducare ⁊ bibere
vobiſcū: ſed ego cibo inuiſibili vtor. Sȝ
q: corpus xp̄i ṽe fuit aīatū: ṽa fuit eius
comeſtio: q: vt Aug. inqt: Non ptās ſed
egeſtas edēdi corporib9 reſurgentiū au
fertur: quare xp̄s vere māducauit ptāte
nō egeſtate. Jō Beda inqt: Māducauit
poſt reſurrectionē nō qſi cibo indigēs:
nec qſi nos in reſurrectiōe quā expecta-
mus cibis egere ſignificans: ſ; vt eo mō
naturā corporis reſurgentis aſtrueret.
Scd̄o oſtēdit ṽitatē reſurrectionis per
opa vite ſenſitiue: in h̄ ꝙ diſcipulis ad
interrogata rn̄debat ⁊ preſentes ſaluta
bat: in q̄ oſtēdebat ſe ⁊ videre ⁊ audire.
¶ Tertio ꝑ opa vite intellectiue: in h̄ ꝙ
cū eo loqbant ⁊ de ſcripturis diſſerebāt
⁊ ne qd deeſſet ad ꝑfectionē manifeſta-
tionis oſtēdit ſe hr̄e diuinā naturā per
miraculū qđ fecit ī captura piſciū: ⁊ vl-
terius ꝑ hoc ꝙ eis vidētib9 aſcēdit ī ce
lū. Gloriā adhuc oſtendit intrās ianuis
clauſis ꝑmittēs ſe videri ⁊ nō videri. vn̄
Greg. i homel. Palpādā carnē dn̄s pre-
buit: quā clauſis ianuis introduxit: vt
etiā poſt reſurrectionē oñderet corpus
ſuū eiuſdē nature: ⁊ alterius glīe. Ipſe
itaqȝ redēptor mūdi q̄ tot argumentis
ṽitatē ſue reſurrectiōis: vt tactū eſt cō-
firmauit: voluit tādem de illa certiores
nos reddere cū ad ſe attraxit oēs popu-
los: oēſqȝ nationes: falſoꝝ deoꝝ cultu
penitus extincto. Quō nāqȝ niſi viueret
de9 ⁊ hō ſedēs in glīa pr̄is crediſſent
in eū nō ſoluȝ populares ⁊ rudes: verū
etiam ⁊ docti ph̄i ac potētiſſimi reges ⁊
principes. O vere efficaciſſimū ſignum
ad credēdū in xp̄m reſuſcitatū: quē ado
rāt vt diximus tot milia miliū eorū qui
credūt ⁊ ſperāt in illū. Ipſe igitur eſt in
cuius femore erat ſcriptū. Hic eſt rex re
gum ⁊ dn̄s dominantiū. Apoc. xix. Ipſe
eſt cui data eſt oīs ptās in celo ⁊ in ter-
ra: qui ſurrexit vere regnaturus cū pa-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tre ⁊ ſpũſancto in eternũ. Amen.

¶ Feria tertia poſt dñicam reſurrectionis: de reſurrectione omnium generali ante iudiciũ: contra illos quibus hec videtur veritas impoſſibilis. Sermo.lxxiij.

VIdete manus meas et pedes meos: qꝛ egoipſe ſum. Verba ſunt redemptoris noſtri Luc. xxiiij. ⁊ ĩ euãgelio hodierno. Cũ audimꝰ a mortuis ſuſcitatũ dominũ ieſum xp̃m ſpem noſtrã ſubleuare debemꝰ ad futurã oĩm reſurrectionẽ. Qm̃ aũt pleriſq; incredulis et curioſis impoſſibile videt̃: ac nullo pacto veriſimile ꝙ rurſus aĩe ſuis corporibꝰ reuniantur: ſicq; oẽs hoĩes tandẽ reſurgent. Jccirco in preſenti ſermone de generali reſurrectione aliqua diſcutiemus: qm̃ hãc ſaluator noſter reſurgens idẽ numero premõſtrauit in ſeipſo: ſicut patet in v̓bis allegatis in themate: in quibꝰ ad generalẽ reſurrectionẽ animũ reuocantes tria myſteria declarabimus.

Primũ dicitur veritatis.
Secundũ generalitatis.
Tertium qualitatis.

¶ De v̓itas reſurrectionis gñalis ꝓbat̃ ꝑ autoritates: rõnes: ⁊ exẽpla. Capm.j.

PRimũ myſterium de reſurrectione generali declarãdũ dꝛ veritatis. Jn q̄ ponit̃ talis cõcluſio ꝙ numero electoꝝ cõpleto oẽs aĩe reunient̃ corꝑibꝰ ſuis ⁊ reſurgẽt hoĩes illi ĩdẽ ſm naturã q̄ prius fuerũt. Probat̃ aũt hoc tripliciter.

Primo autoritate.
Secũdo ratione.
Tertio exemplo.

¶ Prĩo autoritate. Scribit̃ eĩ Job.xix. Scio eñ ꝙ redẽptor meꝰ viuit: ⁊ in no. die de ter. ſ. ſum. ⁊ rur. c. p. m. ⁊ in. c. m. v. d. q. v. ſ. e. i. ⁊. o. m. c. ſ. ⁊ nõ aliꝰ. Propter q̄ v̓ba Viero. dicit de Job ad paulinũ. Ut de ceteris ſileã reſurrectionẽ corpoꝝ ſic ꝓphetat: vt nullus de ea vel manifeſtius vel clariꝰ ſcripſerit. Et Ezechielis xxxvij. deus ait: Ecce ego intromittã in vos ſpm̃ ⁊ viuetis: ⁊ dabo ſuꝑ vos neruos ⁊ ſuccreſcere faciã ſuꝑ vos carnẽ: et ſuꝑextẽdã in vobis cutẽ: ⁊ dabo vobis ſpm̃ ⁊ viuetis: et ſcietis qꝛ ego dñs. Et Eſa.xxvj. dꝛ: Viuẽt mortui tui: interfecti q; mei reſurgẽt. ⁊ Dañ.xij. Multi de his q̄ dormiũt in terre puluere euigilabũt: alij in vitã eternã: alij in opprobriũ vt videãt ſemꝑ. ⁊ Sopho.iij. Expecta me ĩ die reſurrectiõis. ⁊ Jone.ij. Subleuabis de corruptione vitam meã. ⁊ ps. cxxxviij. Tu cognouiſti ſeſſionẽ meã et reſurrectionẽ meã. ⁊.ij. Mach.vij. Rex mũdi defunctos nos ꝓ ſuis legibus in eterne vite reſurrectione ſuſcitabit. ⁊.j. Coꝛ.xv. Oẽs q̄dẽ reſurgemꝰ. Et ibidẽ: Stella differt a ſtella ĩ claritate: ſic erit ⁊ reſurrectio mortuoꝝ. ⁊.j. Theſſal.iiij. Nolumꝰ vos ignorare de dormiẽtibus vt nõ cõtriſtemini ſicut ⁊ ceteri q̄ ſpem nõ habẽt. Si eñ credimꝰ ꝙ ieſus mortuus eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deꝰ eos q̄ dormierũt per ieſum adducet cũ eo. ⁊ Luce xiiij. Retribuet̃ tibi in reſurrectione iuſtoꝝ. ⁊ Joh.v. Procedẽt q̄ bona fecerũt in reſurrectionẽ vite: q̄ v̓o mala egerũt in reſurrectionẽ iudicij. ⁊ Mat.xxij. Jn reſurrectione neq; nubẽt neq; nubent̃. Et ne multa dicamꝰ in vtroq; ſymbolo reſurrectio mortuoꝝ decantat̃. De qua etiã in. c. j. ex̃ de ſum. tri. ⁊ fide ca. Jnnocẽtius.iij. ſic ait: Oẽs cũ ſuis ꝓprijs reſurgẽt corꝑibꝰ: q̄ nũc geſtãt vt recipiãt ſm opa ſua ſiue bona fuerint ſiue mala illi cũ diabolo penã perpetuã: et iſti cũ xp̃o gloriã ſempiternã. ¶ Sed ↄ̃ hãc veritatẽ arguũt nõnulli multiplr̃. Primo infirmãt teſtimoniũ ſcripturarũ aſſerẽtes ꝙ q̄cq̄d in eis dꝛ de reſurrectione eſt ſpũaliter intelligẽdũ: lȝ etiã corꝑaliter loqui videant̃ ſicut cũ dicimꝰ multa de deo corꝑalia: q̄ incorporeꝰ eſt q̄ ꝑ metaphorã aliq̄d ſpũale deſignãt. ¶ Scdo arguũt qꝛ.j. Coꝛ.xv. dꝛ: Caro ⁊ ſanguis regnũ dei nõ poſſidebũt. ¶ Tertio arguũt qꝛ dicit Auicẽna.iij. Meta. Qd̓ annihilatũ eſt nõ reducit̃: ſed forme corpoꝝ humanoꝝ ad vltimũ annihilant̃: qꝛ nihil de eis remanet niſi materia prĩa: ẽ ille

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN